

Til § 34.

4) I stk. 2 efter ordene „lov nr. 416 af 12. juli 1946“ indføjes: „, jfr. lov nr. 31 af 18. februar 1954“.

Til § 36.

5) I stk. 1 ændres i 2. linie ordene „§ 9 c i lov nr. 416 af 12. juli 1946“ til: „§ 8 c i lov nr. 416 af 12. juli 1946, jfr. lov nr. 31 af 18. februar 1954“.

6) I samme stykke ændres i 7. linie ordene „lov af 12. juli 1946 § 9 c“ til: „lov nr. 416 af 12. juli 1946, jfr. lov nr. 31 af 18. februar 1954, § 8 c,“.

De stillede ændringsforslag sættes først til forhandling.

Undervisningsministeren (Bomholt): Jeg tillader mig at stille disse få ændringsforslag. De er væsentlig af formel karakter, og jeg anbefaler dem til vedtagelse.

Ordføreren (Horn): Jeg kan på udvalgets vegne anbefale ændringsforslagene til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 1—6
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Undervisningsministeren (Bomholt): Jeg ville gerne have lejlighed til her ved tredje behandling at betone, at det forslag, som vi nu snart gennemfører, betyder en række betydelige fremskridt i forhold til hidtil gældende lovgivning. Jeg vil gerne have lov til at fremhæve et par af de vigtigste punkter.

Vi har her samlet i een lov bestemmelser om alle de former for undervisning og fritidsbeskæftigelse, som tilbydes den unge mand og kvinde i dag, efter at de er gået ud af folkeskolen. Jeg tillægger det stor vægt, at de mennesker, der arbejder med planer om at sætte noget i gang for de unge, har en let adgang til overblik over de muligheder, der foreligger. På den anden side er

loven kun en rammelov. Indholdet, det, der skal drage de unge med ind i undervisningen, må skabes af dem, der vil tage dette arbejde op, og med hvis medarbejderskab hele loven står og falder.

For ungdomsskolens vedkommende er der i loven angivet en række forskellige former, hvori skolen kan tilrettelægges. Minimumstimetallene er for nogle af skoleformerne meget små, således at der lægges så få hindringer som muligt i vejen for oprettelse af ungdomsskole på steder, hvor det kan knibe med tilslutningen. Dagundervisningen har fået en fremtrædende plads indenfor ungdomsskolen, støttet af de 14—16-åriges ret til en ugentlig frieftersmiddag for at deltage i denne undervisning.

Både for ungdomsskolens og for aftenskolens vedkommende giver forslaget større frihed end de hidtil gældende love med hensyn til, hvilke fag der kan undervises i. For aftenskolens vedkommende er der ikke længere i loven nogen opregning af, hvilke fag der kan godkendes, men ethvert fag, der naturligt henhører under en af de 4 store faggrupper, vil opfylde betingelserne for godkendelse.

I tilfælde, hvor en aftenskole besøges af elever fra en anden kommune end den, der har oprettet aftenskolen, er der indført mulighed for, at den del af udgiften, der normalt afholdes af kommunen, kan udredes af staten, som efter nærmere regler, der siden skal fastsættes af undervisningsministeren, kan kræve refusion fra vedkommende hjemstedskommune.

Timelønningerne i ungdoms- og aftenskolen er ajourført og bragt i bedre overensstemmelse med lønningerne i tekniske skoler og handelsskoler. Som en meget betydningsfuld bestemmelse med henblik på sikringen af gode og egnede lærere, specielt for aften- og ungdomsskolens formål, må nævnes den ved § 20 hjemlede adgang til normering på kommunens skoleplan af faste lærere til bestridelse af dette arbejde, enten alene eller kombineret med arbejde i den almindelige folkeskole. Jeg vil gerne sætte en særlig streg under dette punkt. Også arbejde med fritidsbeskæftigelsen kan således indgå i en lærers timeplan til opnåelse af løn som fast ansat folkeskolelærer. Under hensyn til de større krav, der forudsættes stillet til lærerne ved ungdomsunder-